

هارۆکی مۆراکامی

له ئینگلیزیییه وه: هه ئۆ فه ریق

یۆشیا به سه ریشه یه کی زۆر خراپه وه خه به ری بووه وه. به ئه سته م توانی چاویکی بکاته وه؛ پیلووی چه پی هیچ نه ده جوولا. سه ری هینده ره ق و قورس بوو، هه سته ده کرد شه و پر بووه له ددانی کلۆر. شله یه کی بۆگه نی لینج له شه ویلگه یه وه ده هاته ده ره وه، وه ک ئه وه ی له ناوه وه له میشکی خوار دبیته و له گه ل خۆیدا هینا بیته یه ده ره وه. گه ر پشتگووی بخستایه، ئه وا بی میشک ده مایه وه، ئه وه ش شتیکی خراپ نه بوو. ته نیا شه، که پیویستی پیی بوو: که میک خه وی دیکه بوو. به لام ده یزانی ئه وه ئه سته مه. هه سته کرد، له وه ناشرینتر و قیزه ونتره بخه ویتته وه.

لای سه ره یه که وه بۆ کاتژمیره که گه را، به لام دیار نه مابوو. بۆ له وی نه مابوو؟ چاویلکه که شی دیار نه بوو. ره نگه فری دابیتنه شوینیکه وه. پیشتر شه تی له وجۆره روویدا بوو.

ده بوو هه سته ت. توانی به شی سه ره وه ی جه سته ی به رز بکاته وه، به لام ئه مه ئه وه نده ی دیکه میشکی شیواند به سه ر یه کدا، ده موچاویشی له ناو سه ره یه که یدا نو قم بووه وه. ئۆتۆمبیلکی به رز به کۆلانه که یانه دا هات، ته نافی ته لی جل وشکر دنه وه ی ده فرۆشت. کۆنه که یان لیده سه ندیته وه و دانه یه کی نوییان ده دا پیته، به بلندگۆیه که به وجۆره هاواریان ده کرد، نرخه کانیش، هه مان نرخه بیست سال به ر له ئیسته بوون. ده نگه ناخۆشه درێژه که، هی پیاویک بوو له نیوه ی ته مه نیدا. به و ده نگه دلی به یه کدا هات، به لام نه یه توانی بر شه یته وه.

به پیی قسه کانی هاوڕییه کی، باشترین چاره سه ر بۆ سه ره یه یه کی ئاوا خراپ، ئه وه یه سه یری به رنامه یه کی چه نه بازیی به یانیان بکه یته. ده نگه به رز، ناخۆش و قیزه ونه که ی پیشکه شکاره که، هه موو ئه و شتانه ی ناو زگت ده هینیتته ده ره وه، که شه وی پیشتر خوار دووتن

و خواردووتنه ته وه.

به لّام يوشيا هيزي نه بوو خوئی تا لای ته له فيزيونه که رابکيشيت. ته نيا هه ناسه دانی توند، خراپ نه بوو بوی. به رده وام له به رچاويدا چهند رایه لیکي رووناکی روونی پچرپچری تیکه ل به دووکه لیکي سپی دهخولانه وه، ئەمهش دیمه نیکي تهخت و سهیری زهوی نیشاندهدا. ههستی مردن بهم جوړهیه؟ باشه. به لّام یه کجار بهس بوو. خودایه گیان، جاریکي دیکه وام لیمه که وه.

«خودا» وایلیکرد بیر له دایکی بکاته وه. دهستیگرد به بانگکردنی دایکی بۆ په رداختیک ئاو، به لّام به یادی هاته وه، که به ته نیا له ماله وهیه. دایکی و ئیمانداره کانی دیکه، سی رۆژ پيشتر چوو بوون بۆ کانسای^۱. جیهان هه موو جوړه خه لکیکی تیدایه: دایکی ئەم کورپه له شقورسه، که سهری خه ریک بوو له تاو ئازاردا ده تهقی، خزمه تکاریکي خو به خشی خودا بوو. نه یده توانی هه ستیت. هیشتا نه یده توانی چاوی چه پی بکاته وه. بۆخاتری دۆزهخ، ده بیت له گه ل کئ بوو بیت وا هینده زوری له گه ل خواردووه ته وه؟ به هیچ جوړیک له یادی نه مابوو. هه ره هولدان بۆ به یاده هینانه وهی، میشکی وهک به رد رهق ده کرد. دهی کیشه نییه له ئیستادا: دواتر بیري لیده کاته وه. پینه ده چوو هیشتا نیوه رۆبیت. به لّام به وه شته تیه پرانه دابیت، که له و دیوو په رده که وه ده بیینین، یوشیا ههستی ده کرد یازده لایدابیت. بۆ به رپوه به ری ئەو کۆمپانیای بلاوکردنه وهیهی کاری بۆ ده کرد، هه ندیک دواکه وتن بۆ ئەندامه لاوه کانی ستافه کهی، کیشه یه کی وانه بوو. هه میشه به کارکردن تا درهنگ، قه ره بووی ئەو شتانهی ده کرده وه. به لّام چوون بۆ کۆمپانیای له دوی نیوه رۆدا، چهند قسه یه کی رهقی به رپوه به ره کهی لیده که وه ته وه. دهیتوانی هه موو ئەمانه پشتگوئی بخات، به لّام نه یده ویست هیچ کیشه یه ک بۆ ئەو ئیماندارانه دروست بکات، که ئەم کاره یان بۆ پيشنیاز کردبوو. که له مال چووه دهره وه، کاتژمیر یه ک بوو بوو. هه ره رۆژیکي دیکه بووایه، به هانه یه کی ده دۆزیه وه و له ماله وه ده مایه وه. به لّام دۆکیومینتیک له سه ره میزه کهی بوو، ده بوو ریکي بخات و هه ره ئەم رۆش پرینتی بکات، کاریکیش نه بوو به که سیکی دیکه بکریت.

له بالاخانه که چووه دهره وه، ئەو بالاخانه یه ی له ئاساگایا^۲ له گه ل دایکی به کریمی گرتبوو. به میترووی بهرزایی چوو^۳ دا چوو بو یوتسویا،^۴ ده چوو بو هیلی ژیر زهوی مارونوچی،^۵ به دریژی کاسومیگاسیکی^۶ له وهدا مایه وه، جاریکی دیکه میتروکه ی گوری، ئەمجاره هیلی ژیر زهوی هیبیا،^۷ له کانیا چو^۸ دابهزی. نزیکترین ویستگه بوو له کومپانیای بلاوکردنه وهی رپههری گهشتیاری بیانی، که ئەم کاری لیده کرد. به قاچه له رزوکه کانیه وه به پلیکانه زورهکاندا سهرده کهوت و داده بهزی.

کاتیک کاتزمیر نزیکه دهی شهو به هیلی ژیرزه مینی کاسومیگاسیکیدا دهگه رایه وه، ئەو پیاوهی بینی، که نه رمایی گویی نه مابوو. قژی نیوه ماشوبرنجی بوو، پیده چوو له نیوهی په نجاکانی ته مه نیدا بیت: بالابه رن، بی چاویلکه، چاکه تیکی مودیل کونی قووماشی خه تخه تی له به ردا بوو، بریفکه یسیک به دهستی راستی. به ههنگاوی خاوه دهرویشته، وهک که سیک له بیرکردنه وهیه کی قولدا بیت، له هیلی هیبیا وه به رهو هیلی چوو دهرویشته. یوشیا بی بیرکردنه وه، شوینی کهوت. له وکاته دابوو ههستی کرد قورگی وهک پیستیکی کون وشک بووه.

دایکی یوشیا چلوسی سال بوو، به لام له سیوپینج سال زیاتر دهرنه ده کهوت. پوو خساریکی پاک و کلاسیکی هه بوو، جهسته یه کی زور جوان و ریک، که به پاریزیکی ساده، راهینانی قورسی به یانیان و شهوان هیشته بوویه وه، پیستیکی ته ره بوو. ته نیا هه ژده سال له یوشیا گه وره تر بوو، هه میشه واده زانرا خوشکه گه وره یه تی. هه رگیز ههستی دایکایه تی و هه بوونی مندالی ئەزمون نه کرد. به جوریک نه ده ژیا، که مندالیکی هیه، یاخود رهنگه خوی ویستی تی دایکیکی جیاوازیت. ته نانه ت دوا ی ئەوهی یوشیا چووه خویندنگه ی ناوه ندیی و دهستی کرد به سه رنجدانی بابه ته سیکسیه کان، ئەو هیشته به جلی ژیره وهی ته سک و کورت به ماله که دا ده سووپا یه وه — یاخود هه ره هیچی له بهر نه ده کرد. بیگومان، له دوو ژووری نووستنی جودا ده نووستن، به لام هه ره شهویک ههستی به ته نیایی

بكردايه، به رووتى خوئى دهخزانده ناو جيگهكهه كورهكهيه وه. وهك ئه وهى سه گيگ، ياخود پشيلهيهك له ئاميز بگريت، دهستيكي له يو شيباوه دهئالاند و دهخهوت. دهيزانى داىكى هيچ مه بهستيكي له وه نيه، به لام هيشتا به مه پهست ده بوو. ده بوو خوئى لوول بكات بو شيوهيهكى زور سهير، تا رهقبوونى زهكهرى له داىكى بشاريتته وه.

له ترسى كهوتنه ناو پيوه ندييهكى كوشنده وه له گه ل داىكى خويدا، يو شيبا به دواى شيوازيكدا گه را تا له وكاتانه دا رهق نه بيت. ههركات شيوازيك سهرينه دهگرت، دهستيده كرد به دهستپه ر كردن. ته نانهت كار تا ئه وهش رويشت سهردانى فروشگه سيكسييه كان بكات و ئه و پارهيى له كاره لاوه كييه كهيدا دهستى دهكهوت، له وئى خهرجى بكات، له كاتيكد هيشتا خويناكارى دواناوه نديى بوو.

ده بوو ماله كهه داىكى جيبهيليت و به ته نيا دهستبكات به ژيان، يو شيبا دهيزانى له كاته ههستياره كانى وهك چوونه كوئيز و كاتى دهستكردن به كارىكى نوئ، گينگلى له گه ل بژاردهى جيبهيشتنى ماله وهدا ده دا. به لام ئه وه تا بيستوپينج سال بوو، به لام هيشتا نه يتوانيبوو له مال دووربكه ويتته وه. ههستى ده كرد يه كيگ له هوكاره كانى مانه وه، ئه وه بوو، كه نه يدهزانى گه ر داىكى به جيبهيليت، به بئى ئه م چى به سه ر ديت. به دريژايى ئه و سالانه، يو شيبا زوربهى كات و ژيانى خوئى دابوو به داىكى، به وهيوايهى واز له و شيتبوون و خوويرانكردنه له ناكاو و كيويببانه به نييت، كه به ردهوام به سه ريدا ديت (ئه گه رچى دلشى باش بوو).

ههروهها، ئه وهش يهكلالايى بووبوو وه وه، كه داىكى تووشى تووره بوونيكى زور ههسترياناسا ده بيت، ئه گه ر له ناكاو ئه م باسى جيبهيشتنى مال بكات. دلنيا بوو هه رگيز به ميشكى داىكيدا نه هاتوو، كه ده شيت رورژيگ له رورژان له كوره كههى جيابييتته وه. زور به روونى ئه و دلشكانه كاريگه ر و غه مگينه هى له ياد بوو، كه داىكى تووشى بوو، كاتيگ ئه م له ته مه نى سيزده سالييدا رايگه ياند، كه وازى له ئيمانداريى هيناوه. بو دوو ههفته هى ته و او، ياخود زياتر داىكى هيچى نه خوارد، هيچى نه گوت، ته نانهت يهك

جاریش نه خوی شورد، نه قژی داهینا، نه جلهکانی ژیرهوهی گوری. تهنیا که میک له گهل سوورپی مانگانه که هی خه ریک ده بوو. یوشییا هه رگیز دایکی بهو شیوه پیس و بونناخوشییه نه بینی بوو. تهنیا بیرکردنه وه له دووباره بوونه وهی شتیکی هاوشیوه، سنگی یوشییا ی تووشی نازار ده کرد.

یوشییا باوکی نه بوو. هه ر له له دایکبوونییه وه تهنیا دایکی لایبوو، به مندالیی چه ندین جار و به رده وام به کورپه که هی ده گوت، «باوکی تو پهره وردگار هه که مانه» (بهو جوره ناوی خودایان ده برد) «پهره وردگاریش ده بیته له سه ره وه بیته له به هه شت؛ ناتوانیت بیته خواره وه و له گه لمان بژی. به لام هه میشه چاوی لیته و چاودیریت ده کات. یوشییا، نه وه هه میشه له ریگه ی دلته وه ئاگاداری هه موو شتیکی تویه.»

به ریز تاباتا، که به مندالیی وه ک «رینیشاندهری» تاییه تی یوشییا خزمه تی ده کرد، هه مان نه و شتانه ی پیده گوت: «راسته، تو باوکیکت نییه له م جیهانه دا، له گهل گه وره بووندا تووشی چه ندین جور خه لک ده بیته، که شتی پووچ و بیمانا ده لین له م باره یه وه. به داخه وه، چاوی زوربه ی خه لک هه ور گرتوو یه تی و ناتوانن راستییه کان ببینن، به لام یوشییا پهره وردگارمان، باوکی تو، خودی نه م جیهانه یه. تو به خته وه ریت، که له ئامیزی خوشه ویستییه که ی نه ودا ده ژیت. پیویسته شانازی به وه وه بکه یته و ژیانیکی باش و راسته قینه ش بژیت.»

یوشییا دوا ی نه وه ی چوو ه خویندنگه ی ناوه ندیی وه لامی دایه وه، «ده زانم، به لام خودا مولکی هه موو که سه، وانیه؟ باوکان جیاوازن. هه موو که س باوکیکی جیاوازی هه یه راسته؟»

«گویم لی بگره یوشییا. رۆژیک خودا، باوکت، خویت بو دهرده خات وه ک باوکت، تهنیا و تهنیا باوکی تو. کاتیک دیت و چاوت پی ده که ویت، که به هه چ جوریک پیشبینیت نه کردوو. به لام گه ر گومانت هه بیته، یاخود واز له ئیمان که ت به ییت، رهنگه به جوریک لیت دلگران و بیهوا بیت، هه رگیز خویت پیشان نه دات.

تېدەگەيت؟»

«تېدەگەم.»

«ئەوھى كە يېمگوتىت جۈان لە مېشكەدا ھەلپدەگەيت؟»

«جۈان لە مېشكەدا ھەلپدەگەم بەرپز تاباتا.»

بەلام لە راستىدا ئەوھى بەرپز تاباتا پېي گوت، ھېچ مانايەكى نەبوو لاي يۇشيا، چونكە نەيدەتوانى بېروا بكات، كە ئەو «مندالى تايبەتى خودايە.» ئەو كورپىكى ئاسايى بوو، ۋەك ئەو كور و كچانەى لە ھەموو شوپىنىك دەيىنين، ياخود رەنگە كەمىك لە ئاسايش كەمترىت. خاۋەنى ھېچ شتىكى تايبەتى نەبوو لەۋانى دى باشتىر بىت، ھەمىشە لە ھەموو كارىكدا توۋشى ئالۋزىي و كىشە دەبوو. ھەموو قۇناغى ناۋەندىي بەم جۆرە تىپەراند. نمرەكانى خراب نەبون، بەلام لە ۋەرزىدا كۆلەۋار بوو. قاچەكانى بارىك، لاواز و خاۋ بوون، چاۋەكانى كز، دەستى خوار. لە بەيسبۇلدا، ھەموو ئەو تۇپانەى لە دەست دەدا، كە بەرەۋ ئەم دەفرىن. يارىزانەكانى ھاۋرپى بۆلەيان دەھات، كچە بىنەرەكانىش قاقا پىدەكەنين. يۇشيا ھەموو شەۋىك كاتى خەۋتن، لە خودا، باۋكى دەپارايەۋە، «بەلېنت دەدەمى لە سەر ئەم ئىمانەم بەردەۋامبم، ئەگەر رېگەم بدەيت تۇپە فرىۋەكانى يارى بەيسبۇل بگرمەۋە، ئەمە تەنيا شتە داۋاي دەكەم (لە ئىستادا).» ئەگەر خودا بەراستى باۋكى بوۋايە، ھېچ نەبوۋايە دەبوو ئەۋەندەى بۇ بكات. بەلام ئەو نزاىەى ھەرگىز گىرا نەبوو. تۇپەكان بەردەۋام لە دەستكىشەكەى دەكەۋتنە خوارەۋە.

بەرپز تاباتا بە توۋرەيىيەۋە گوتى: «ئەمە واتا تۇ خوداكەمان تاقىدەكەيتەۋە يۇشيا، نزاكردن بۇ داۋاكردى شتىك ھېچ كىشەيەكى تىدا نىيە، بەلام تۇ پېۋىستە نزا بۇ شتىكى لەۋە گەرەتر بكەيت. داۋاكردى شتىكى كۆنكرىتىيى، لە كاتىكى ديارىكراۋدا ھەلەيە.» كاتىك يۇشيا بوو بە ھەقدە سال، دايكى نەپتى لەدايكۋونەكەى بۇ باسكرد (زۆرۈكەم). دايكى گوتى ھىندە گەرەيە پېۋىست بكات نەپىيەكە بزانت.

«له سەرەتای بالغبوونمدا، له تاریکییەکی قوولدا دەژیام. ڕووح بە جۆریک شیوابوو، وەک ئەوەی له زەریایەکی بێبنی قوراپییدا بم. نووری حەقیقەت له پشتی چەند ھەوریکی تاریکەو بوو. ھەروەھا لەگەڵ ھەندیك پیاو دا خەوتبووم، بێوەی خۆشەویستی له نێوانماندا ھەبیت. دەزانیت مەبەستم له پیکەو خەوتن چییە وانییە؟

یۆشیا گوتی، که بەلێ له راستیییدا دەزانیت. کاتیک باسەکه دەهاته سەر سیكس، دایکی زمانیکی زۆر كۆنی بەکاردهینا. له و کاتهدا یۆشیا خۆشی لەگەڵ زۆر كچدا خەوتبوو، بێوەی خۆشەویستی له نێوانیاندا ھەبیت.

دایکی بەردەوامبوو له گیرانەوێ چیرۆکەکە، «یەكەم جار، له قوناغی دووی دواناوندیی زگم پڕ بوو. ئەوکات زۆر باش نەمدەزانی زگپربوون واتای چییە. ھاوڕییهکم بە پزیشکیکی ناساندم، توانی منداڵەكەم لەبار بیات. پزیشکەکه پیاویکی زۆر میهرەبان و زۆریش گەنج بوو، دواي نەشتەرگەرییەکه لهبارەي چۆنیەتی ڕیگری منداڵبوونەو ئەمۆژگاریی کردم. پێی گوتم، که نەشتەرگەرییەکه نە بۆ جەستەم باش بوو، نە بۆ ڕووحم، ھەروەھا پێشی گوتم، که دەبیت ئاگاداری نەخۆشییە سیكسییەکان بم، لەبەر ئەو دەبیت ھەمیشە كۆندۆم بەکاربھینم، پاكەتیک كۆندۆمی نوێشی داپیم.

«پیم گوت: که كۆندۆم بەکارهیناوه، بۆیە گوتی: (کەوايە که سیك بە شیویەکی دروست بەکاری نەهیناوه، سەیره چەند که سیکی کەم بە دروستی دەزانن بەکاری بھینن.) بەلام من گەمژە نیم. زۆر ئاگاداری ئەو بووم مەنع بکەم. ئەو چرکەییە جلهکانمان داکنند، من خۆم كۆندۆمەكەم کرد بە پیاو کەو. چونکە نابیت لەو بابەتەدا متمانە بە پیاوان بکریت. دەزانیت كۆندۆم چییە، وانییە؟»

یۆشیا گوتی، که دەزانیت كۆندۆم چییە.

«ئیدی دواي دوو مانگ، جاریکی دی زگم پڕ بوووه. بە ئەستەم ڕوام بەو دەکرد: له ھەر کات زیاتر ئاگاداری خۆم بووم. ھیچم لە دەست نەدەهات، گەرانیو نەبیت بۆ لای ھەمان پزیشک. سەیریکی کردم و گوتی: (پیم گوتیت ئاگاداری خۆت بە. ئەو

میشکەى تۆ چى تىدايه؟» نەمدەتوانى لە گريان بووہستم. بۆم پوونکردوہ چەندە ئاگام لە خۆم بووہ و ھەموو کات مەنع دەکەم لە ساتى پیکەوہ خەوتندا، بەلام برۆاى پینەکردم. گوتى، «ئەگەر بە دروستى بەکارت بەینايە، ھەرگیز ئەمە پووينەدەدا.» زۆر توورە بووبوو.

«با چیرۆکە درێژەکە کورت بکەینەوہ، نزیکى دواى شەش مانگ، بە چەند ریکەوتیکى سەیر، لەگەل پزیشکەکەدا دەستمان کرد بە پیکەوہخەوتن. ئەوکات سى سال بوو، ھیشتا ژنى نەھینا بوو. قسەکردن لەگەلیدا کەمیک ناخۆش بوو، بەلام پياويکى باش و راستگۆ بوو. نەرمایى گویى راستى نەمابوو. بە مندالى سەگىک خواردبووى. پوژىک بەسەر جادەيەکدا رویشتبوو، سەگىکى رەشى گەورە، کە پيشتر نەیبينى بوو، خۆى بۆ ھەلدابوو و قەپالى کردبوو بە نەرمایى گويیدا. ھەميشە دەيگوت، کە داخۆشە تەنيا نەرمایى گويى بووہ. دەتوانیت بى نەرمایى گوى بژیت، بەلام ئەگەر لووت بووايە قورس دەبوو. منیش ھاورا بووم لەگەلى.

لەگەل ئەودابوون، یارمەتى دام خودە کۆنەکەم بەدەستبەھینمەوہ و بيمەوہ بە خۆم. کاتیک لەسەر جیگە لەگەلى سەرقالى پیکەوہخەوتن بووم، ھىچ رارا نەبووم. تەنانەت وام لیتھات حەزم لە گوى بچکۆلەکەى کرد. ھیندە پيوەست بوو بە کارەکەيەوہ، لە ناو جیخەوہکەشماندا، وانەى پیدەگوتم لەسەر چۆنیەتى بەکارھینانى کۆندۆم، وەک ئەوہى چۆن و کەى دەبیت پيوەى بکريت و چۆن و کەى لى بکريتەوہ. رەنگە پیت و ابیت ئەمە مەنعکردنى ئاسانکرد، بەلام جاریکى دى زگم پر بووہوہ.

دايکى یوشیيا چوو بۆ لای پزیشکە دلدارەکەى و پى گوت، کە رەنگە ديسان دووگيان بیت. ئەویش پشکنینى بۆ کرد و پى راکەياند، کە راستە دووگيانە. بەلام دانى بەوہدا نەنا، کە ئەو باوکى بیت. پزیشکەکە گوتى: «من زۆر بە ئەزموونم، شیوازەکانى رێگرىکردنم لە مندالبوون جى گومان نین. کەوايە پیدەچیت تۆ پيوەندیت لەگەل پياويکى دیکەدا ھەبووبیت.»

«ئەمە زۆر ئازارى دام. قسەکەى زۆر توورەى کردم، نەمدەتوانى

له لهرزین بووه ستم، ده بینیت ئەمه چەند قوول ئازاری داوم؟»
یۆشیا گوتی، که ده بینیت.

«کاتیگ له گەلی بووم، له گەل هیچ پیاویکی دیکه دا نه ده خه وتم. ته نانه ت یهک جاریش. به لام وهک قه حبه یهک بیرى لیکردمه وه. ئەوه دوا جار بوو، که بینیم. مندا له که ی زگیشم له بار نه برد. بریارم دا خۆم بکوژم. بریاره که شمم جیبه جی ده کرد. سواری که شتییه که ده بووم بۆ ئۆشیمما و له سه ر پشتی که شتییه که وه خۆم فریده دایه ناو ده ریا که وه، ئەگەر به ریز تاباتا نه بینیمایه، که به سه ر شه قامیکدا ده سوو پامه وه و قسه ی له گەل نه کردمایه. من هیچ ترسیکم له مردن نه بوو. بیگومان، ئەگەر ئەوکاته بمرمایه، تۆ هەرگیز نه ده هاتیه ئەم دنیا به وه یۆشیا. به لام سپاس بۆ رینوینییه که ی به ریز تاباتا، بووم به و که سه رزگار بووه ی ئەمرۆ ده بینیت. هیچ نه بیت توانیم نووری حه قیقه ت بدۆزمه وه، به هاوکاری ئیماندارهکانی دیکه ش تۆم هینایه ئەم دنیا به وه.»

به قسهکانی دایکی یۆشیا، به ریز تاباتا گوتبووی:

«تۆ ئاگاییترین شیوازهکانی مهنعت به کارهینا، به لام هیشتا دووگیان بوویت. له راستییدا تۆ سى جار له سه ر یهک دووگیان بوویت. پیت وایه شتیکی له و جوړه به ریکه وت روودهات؟ من بۆ یهک جاریش برۆا ناکم ئەمه ریکه وت بیت. سى جار «ریکه وت»، چیت ریکه وت نییه. ژماره سى هیچی دیکه نییه، جگه له وه ی له لایه ن په روه ردگارمانه وه بۆ مژده به کارهاتوه. به مانایه کی دیکه خاتوو ئوساکی، ئەوه ویستی په روه ردگارمانه، که تۆ مندا لیکت بیت. ئەو مندا له ی له زگتدایه، مندا لی هیچ که سیگ نییه، خاتوو ئوساکی: ئەوه مندا لی په روه ردگارمانه له به هه شته وه؛ مندا لیکى نیرینه، ناوی ده نیم یۆشیا، بۆ «باشییه که ی»»

دواتر وهک به ریز تاباتا پیشینی کردبوو، مندا له که کوپ بوو، ناویان نا یۆشیا، دایکی یۆشیاش وهک خزمه تکاری خودا ژیا، چیت له گەل پیاوانی دیکه دا نه ده خه وت.
یۆشیا به که میگ دردۆنگییه وه به دایکی گوت، «که وایه له پروی

بايولوزييه وه، باوكى من ئهو پزىشكى مندالبوونهيه، كه ... له گه لى دهخه وتيت.»

«راست نيبه،» داىكى به چاوى كراوه و توورهبوونه وه گوتى، «گومان له شيوازهكانى مهنعى ئهو ناكريت هينده شارهزا بوو. بهريز تاباتا راست دهكات: باوكى تو پروهردگارمانه. تو له بهره نجامى ئەزموونىكى ئىروتيكى نه هاتويته دىناوه، بهلكو به ئەكت و ويستى پهروهردگار.»

داىكى ئيمانىكى يه قىنى هه بوو، به لام يوشيا دلنيا بوو، كه باوكى ئهو پزىشكى مندالبوونهيه. كوئدومه كه كيشهيهكى هه بووه. هيج شتىكى ديكه ريگه ي تيناچيت.

«پزىشكه كه زانى، كه منت هيناوته دىناوه؟»

«پيم وانيبه، هه رگيز نه ميبينيه وه،» داىكى گوتى، «به هيج جورىك پيوه نديم پيوه نه كرده وه. رهنگه نه زانيت.»

پياوه كه به هيلى شه مه نده فهرى چوودا چوو بو ئەبيكو. يوشيا به دوايدا چوو ناو قارگونه كه وه. ئەوه دواى ده و نيوى شه و بوو، چهند سه رنشينىكى كه م له شه مه نده فهره كه دابوون. پياوه كه دانىشت و گو قارىكى له برى فكه يسه كه ي دهرهينا. له بلاو كراوه يه كى پرؤفېشنال و فهرمى ده چوو. يوشيا به رانبه رى دانىشت و وا خوى نيشاندا، كه رۆژنامه كه ي ده ستى ده خوينا ته وه. پياوه كه جه سته يه كى بارىك، ده موچاويكى تيژ و رووخسارىكى جدى هه بوو. شتىكى تىدابوو وهك پزىشك دهرى ده خست. ته مه نى له گونجاو ده چوو، نه رمايى گوئيه كيشى نه مابوو. گوئى راستى. رهنگه سه گىك گازى ليگرتييت.

يوشيا هه ستىكى دلنبايى هه بوو، كه ئەم پياوه باوكه بايه لوزييه كه ي خويه تى. رهنگه ئەو پياوه هيشتا نه شزانيت، كه كورپكى هه يه.

رەنگە پىشى خۇش نەبىت لەو سات و شوئىنەدا ئەو راستىيەى بۇ ئاشكرا بكرىت. دواچار پزىشكەكە خاوەنى ئەزمونىك بوو، كە شىوازەكانى مەنەكردى جىي گومان نىن.

شەمەندەفەرەكە شىن-ئۇچانومىزو، سىنداگى و هىلى ژىر زەوى ماچىاي تىپەرانىد و پىش ئەوەى بگاتەوە سەر رووى زەوى، لە وئىستگەيەك وەستا. لە هەر وئىستگەيەك، ژمارەى سەرنشىنەكان كەمتر دەبوو. پىاوەكە بە هىچ شىوەيەك سەرى لەسەر پۇژنامەكەى بەرز نەكردەو و هىچىش پىوەى ديارنەبوو بىەوئىت بەو نرىكانە كورسىيەكەى جىبەئىت. لەكاتى چاودىرىكرىندا لە سەروو پۇژنامەكەيەو، يۇشىيا هەندىك بەشى شەوى رابردووى بەيادەتەو. لەگەل ھاورپىيەكى كۆنى زانستگە و دوو كچ، كە ھاورپىكەى دەيناسىن، چووبوون بۇ ئۇپۇنگى^{۱۰} بۇ خواردەو. بىرى بوو لە بارپىكەو چووبوون بۇ يانەيەك، بەلام بىرى نەدەهاتەو لەگەل ئەو كچەدا خەوتبىت، كە لەگەلى رىككەوتبوو. دواچار بپارىدا، كە رەنگە لەگەلى نەخەوتبىت. زور سەرخۇش بوو: بە هىچ جۇرىك رىگەى تىناچىت لەگەلى خەوتبىت.

پۇژنامەكە لىوانلىو بوو لە چىرۆكى زەمىنلەرە نائاسايىيەكە. دايكى و ئىماندارەكانى دىكە لە كلئىسايەكى بەشى ئۇساكا ماونەتەو. هەموو بەيانىيەك، تىاكۆكەى^{۱۱} پشتيان پرىر دەكەن لە پىداوئىستى و لەگەل ئەو كەسانەى دىكەدا دەچن بۇ جىبەجىكردى ئەركەكەيان، چەند بتوانن بە شەمەندەفەر دەرۆن، دواتر بە تاوهرىگە وئرانەكەدا بە پى دەچن بۇ كۆب.^{۱۲} لەوى پىوئىستىيەكانى پۇژانە بەسەر قوربانىانى بومەلەرەكەدا دابەش دەكەن. بە تەلەفۇن پىي گوتبوو، كە تىاكۆكەى نرىكى سىوئىچ پاوئەند قورسە. يۇشىيا واى هەست دەكرى كۆب چەندىن سالى رووناكى لىوەى دوورە. پىاوەكەى بەرانبەرىشى لە گۇقارەكەيدا نوقم بووبوو و چاوى هەلنەدەبرى.

تا ئەوكاتەى قۇناغى ناوئندىشى تەواوكرى، يۇشىيا هەفتەى جارىك لەگەل دايكى بە كارىكى خىرخوازىيى كلئىسا دەرۆشستە دەرەو.

دایکی باشترین ئه نجامی به دهست دهینا له نیوان ئه ندامانی دیکه ی کلیساکه دا. زۆر گهنج و جوان بوو و واشده رده کهوت زۆر باش په روه رده کرابیت (هر واش بوو) بویه خه لکی هه موو به دلیان بوو. منداله جوانه که شی له گه ل بوو. زۆر به ی خه لکی له ئاماده بوونی دایکیدا چاویان تیژده کرده وه. پینه ده چوو زۆر په روشی دینبن، به لام چه زیان ده کرد گوئ له دایکی بگرن. دایکی له مایکه وه ده چوو بو مایکی دیکه به قاتیکی ساده (به لام شیواو) ه وه، نامیلکه ی دابه شده کرد و به ئارامی ستایشی خوشیی و چیژه کانی ئیمانی بو ده کردن.

به چاوی دره وشاوه و دهنگی گه رمه وه پیی ده گوتن، «بیگومان هه رکات روو به رووی هه ر ئاسته نگ و ئازاریک بوونه وه، ده توانن سه ردانمان بکه ن. ئیمه هه رگیز زۆری له که س ناکه ین، ته نیا ئامۆژگاری پیشکه ش ده که ین. ساتیک له ژیانی منیشدا هه بوو، که رووحم له ناو قوولترین تاریکیدا نوقم بوو بوو، تا ئه و ساته ی ئه م وانانه رزگاریان کردم. ئه م منداله م له زگدا بوو، خه ریک بوو خۆم فرییده مه زه ریاوه. به لام دهسته کانی په روه رده گار رزگاریان کردم، ئه و په روه رده گاره ی له فیرده وه سه، ئیستا من و کوربه که م له ژیر نووری ئه ودا ده ژین.»

یوشییا له گه ل دایکیدا، هیچ شه رمی له له ده رده گه دانی ماله نه ناسراوه کان نه ده کرد. ئه و ساتانه ش له هه ر کات دایکی شیرینتر و میهره بانتر بوو له گه لی، دهسته کانی هه میشه گه رمبوون. سات هه بوو ده چوون بو ماییک، به لام خاوه ن ماله که ده ری ده کردن. ئه م ده رکردانه وایان له یوشییا کردبوو چیژی زیاتر له و وشه میهره بانه وه ربگریت، که به ده گمه ن و جارجار ده بیستن. به و جوړه توانییان متمانه ی هه مووان به دهسته بهینن و ئیمانداریکی نوئ بهیننه کلیساکه وه، ئه مه یوشییای له شانازییدا نوقم کرد. بیری ده کرده وه، په نگه ئیسته خودا، باوکم، وهک کورپی خوی بمناسیته وه.

ماوهیهکی زۆر به سەر چوونه ناوهندییدا تینهپه‌ری بوو، که یۆشیا ده‌ستبه‌رداری ئیمان‌که‌ی بوو. کاتی‌ک له بوون و ئازادیی خودی ئیگۆکه‌ی خۆی به ئاگاهاته‌وه، زۆر بۆی ئه‌سته‌م بوو به‌و ئیمان‌ه و ب‌روا پته‌وه‌ی ئیمانداره‌کان قایل‌یت، که له‌گه‌ل به‌ها ئاساییه‌کاندا نه‌ده‌گونجان. به‌لام له هه‌موو هۆکاره‌کان گه‌وره‌تر و سه‌ختتر، ئه‌و ساردییه بیکۆتاییه‌ی ئه‌و که‌سه بوو، که باوکی بوو: تاریکی، سه‌ختی، بیده‌نگیی به‌رداسای دلی. ده‌ستبه‌رداری‌بوونی یۆشیا له ئیمان‌که‌ی، بووه مایه‌ی بیتا‌قه‌تییه‌کی زۆر قوول بۆ دایکی، به‌لام ئه‌وه هیچ کاری نه‌کرده سەر ب‌ریاره‌که‌ی.

شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که چووبووه ده‌ره‌وه‌ی تۆکیۆ و یه‌ک دوو ویست‌گه به‌ر له‌وه‌ی له ویلایه‌تی چییا^{۱۳} بچنه ده‌ره‌وه، پیاوه‌که گۆ‌قاره‌که‌ی خسته‌وه ناو بریفکه‌یسه‌که‌ی و هه‌ستایه سەر پ‌ی، به‌ره‌و ده‌رگه‌که چوو. یۆشیا بۆ ناو ویست‌گه‌که شوینی که‌وت. پیاوه‌که به خیرایی له ده‌روازه‌که‌وه چووه ده‌ره‌وه، به‌لام یۆشیا ده‌بوو له ریزیکدا بوه‌ست‌یت و پارهی زیاتر بدات بۆ ئه‌و ماوه زیاده‌یه‌ی له شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که‌دا ما‌بووه‌وه. هه‌رچۆنیک بوو توانی خۆی بگه‌یه‌نیته ئه‌و ته‌کسیانه‌ی به هیل وه‌ستا‌بون و پیاوه‌که چووبووه یه‌کی‌کیانه‌وه. سواری ته‌کسی دواتر بوو و پارهی‌که‌ی نویی ده‌ه‌زار یه‌نی له جزدانه‌که‌ی ده‌ره‌یتنا.

«دوای ئه‌و ته‌کسییه بکه‌وه.»

شو‌فیره‌که به گومان‌ه‌وه سه‌یری کرد، دواتر چاوی ب‌رییه پاره‌که.

«هینی برادر، ئه‌مه کاریکی مافیایی نییه؟»

«خه‌مت نه‌بیت، ته‌نیا دوای که‌سیک ده‌که‌وم.»

شو‌فیره‌که کاغه‌زه ده‌ه‌زار یه‌نه‌که‌ی وه‌رگرت و له شو‌سته‌که دوورکه‌وته‌وه، «باشه، به‌لام هیشتا کریکه‌ی خۆم ده‌و‌یت. مه‌تره‌که ده‌روات.»

هەردوو تەكسىيەكە لە كۆلانیكى پەر لە فرۆشگەى داخراودا خاویان كردهوه، بە لای چەند گۆرەپانیكى تارىك و چۆلدا رۆیشتن، چەند پەنجەرەيەكى رپوناكى نەخۆشخانەيەكيان تىپەراند، دواتر بە ناو پەرۆژەيەكى نوێى پەر لە خانووى پاكەتى و بچوك دروستكراودا. شوینكەوتنى ئەو پیاوه، نە هیچ كێشەيەكى بۆ یۆشیا دروست كردهوو، نە هیچ خۆشیهكیشی پیدابوو. شۆفیرەكەى یۆشیا هیندە ژیربوو ماوهى نیوان خۆى و تەكسىيەكەى پێشەوهى بیاریزیت.

«لە پێوهندیان یان چی؟»

«نا پیاو راودهكەین، دوو كۆمپانیان شەر لەسەر یەك كەس دەكەین.»

«بەرست؟ بیستبووم كۆمپانیا هییه بە دواى خەلكدا رادهكەن، بەلام پیم وانەبوو بەم جورە خراپ بییت.»

ئێستە گەیشتبوونە شوینیک، بە ئەستەم مال دەبینرا لەسەر شەقامەكە، دواتر گەیشتنە بانكى رپوباریك و چوونە ناوچهيەكى پەر لە كارگە و كۆگەى گەرەوه. تەنیا شت، كە بۆشاییه خالییهكەى نیوانیانى نیشانە دەكرد، رپوناكى گلۆپە نوێكانى سەر شەقامەكە بوون، كە لە زهوییهكەوه دەرپەریبوون. لەو شوینەدا، كە دیواریكى بەرزى كۆنكریتی بە درێژایی جادهكە درێژبوو بووهوه، تەكسىيەكەى پێشەوه لەناكاو وهستا. كاتیك شۆفیرەكەى یۆشیا بەگلایتی ئۆتۆمبیلەكەى پێشەوهى بینی، سەت یاردیك لە پشتی ئەوهوه بەپەلە وهستا و لایتهكانى كۆژاندەوه. تیشكە بەهیز و توورەكەى رپوناكى گلۆپی سەر شەقامەكان، لە سەرەوه بەر قیری سەر جادهكە دەكەوتن. هیچ شتی نەدەبینرا، بیجگە لە دیوارەكە و نووكی تەلە زییهكانى سەرى، كە وا پێدەچوو بەرەنگاریی هەموو دنیا بكەن. دوور لەوان، دەرگەى تەكسىيەكە كرایهوه و پیاوه بیئەرمایى گویكە دابەزى. یۆشیا دوو كاغەزى دیکەى دەهەزار یەنى دا بە شۆفیرەكە، بیجگە لە دەهەزار یەنى كریكەى.

«به‌رئز هه‌رگئز له‌م ناوه‌ ته‌كسئت ده‌ستناكه‌وئت، ده‌ته‌وئت له‌م ده‌وروبه‌ره‌ چاوه‌رئت بكه‌م؟»

«قه‌ئناكه‌»، يۆشئيا وايگوت و له‌ ته‌كسئيه‌كه‌ دابه‌زئ.

پئاوه‌كه‌ دواي ئه‌وه‌ئ له‌ ته‌كسئيه‌كه‌ دابه‌زئ، بئه‌وه‌ئ سه‌ئئرئ هئچ شوئئئئكئ دئكه‌ بكات، به‌ هه‌مان ئارامئئ و هه‌نگاوه‌ بالانسه‌كانئه‌وه‌، وه‌ك ئه‌و ساته‌ئ وئستگه‌ئ شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌كه‌، راسته‌وخۆ به‌ درئژئائئ دئواره‌ كوئئكئئئئئئكه‌ ده‌ستئ به‌ رۆئشئن كرد. له‌ بووكه‌له‌ئيه‌كئ مئكانئكئئ ده‌چوو زۆر شاره‌زائانه‌ دروستكرائئت و له‌ لائهن موگناتئسئكئ گه‌وره‌وه‌ رابكئشئئت. يۆشئيا هه‌ردوو ملئوانئ چاكه‌ته‌كه‌ئ به‌رزكرده‌وه‌ و هه‌ناسه‌ئيه‌كئ قوولئ وه‌ك هه‌ورئكئ سئئ له‌ بۆشائئ نئوان ملئوانه‌كانئه‌وه‌ دائه‌وه‌. له‌كاتئكدا شوئئن پئاوه‌كه‌ كه‌وت، ماوه‌ئيه‌كئ له‌ نئوان هه‌ردوو كئاندا پاراست، تا ده‌ركئ پئنه‌كئئت. ته‌نئا شت گوئئ لئبوو، ده‌نگئ پئلاوه‌ چه‌رمه‌كانئ پئاوه‌كه‌ بوو له‌سه‌ر قئره‌كه‌. پئلاوه‌ نه‌رمه‌كانئ يۆشئيا، بئنده‌نگ بوون.

هئچ ئاماژه‌ئيه‌ك نه‌بوو مرؤفئك له‌وئ بژئ. شوئئنه‌كه‌ له‌ سته‌ئجئكئ خه‌ئالئ ناو خه‌ونئك ده‌چوو. له‌و شوئئنه‌ئ دئواره‌ كوئئكئئئئئئكه‌ ته‌واو ده‌بوو، گوږه‌پانئكئ سكرابكردئ لئبوو: شاخئك له‌ ئؤتومبئلئ كه‌له‌كه‌ كراو، به‌ سئم په‌رژئئئكرا بوو. له‌ژئئر رoonاكئ فلاتئ گلؤپه‌كانئ سه‌ر شه‌قامه‌كه‌دا، كانزا كه‌له‌كه‌ بووه‌كان، وه‌ك ئه‌ك شوئوه‌ئ نائهن‌دازه‌ئئئ بئره‌نگ ده‌رده‌كه‌وتن. پئاوه‌كه‌ به‌رده‌وام بوو له‌ رۆئشئن به‌ رئكئ به‌ره‌و پئشه‌وه‌.

يۆشئيا بئئرئ ده‌كرده‌وه‌ ده‌بئت ئه‌و پئاوه‌ مه‌به‌ستئ به‌ ته‌كسئ هاتن بۆ ئه‌م شوئئنه‌ دووره‌ده‌سته‌ چئ بئت. پئاوه‌كه‌ به‌ره‌و مالئه‌وه‌ نه‌ده‌رؤئشئه‌وه‌؟ ئاخود وئستئئئئ له‌ رئگه‌ئ مال لابدات و سه‌ردانئ كه‌سئك بكات. هه‌رچه‌نده‌ شه‌وانئ فئئبرئوه‌رئ له‌وه‌ ساردتربوو بتوانئت پئاسه‌ بكه‌ئت. جارجار بائه‌كئ سارد له‌ پشئه‌وه‌ ده‌ئدا له‌

یۆشیا و شهقامه‌که‌ی به‌ره‌وخوار ده‌بری.

له‌و شوینه‌دا، که ناوچه‌ی سکرابه‌که ته‌واو بوو، دیواریکی کۆنکریتی عه‌بوسی دیکه درێژ ده‌بووه‌وه ته‌نیا ناوبه‌ناو به کۆلانی باریک ده‌بدررا. ئەمه‌ وایپه‌ده‌چوو ئەم شوینه ئاشنا بیت بۆ پیاوه‌که: بیدوودلی له‌سه‌ر سووچه‌که سووراپه‌وه. کۆلانه‌که تاریک بوو. یۆشیا نه‌یتوانی هیچ به‌دیبات له‌ قوولاییه‌که‌یدا. بۆ چه‌ند خوله‌کیک رارابوو، دواتر هانگای نا و به‌ دوا‌ی پیاوه‌که‌دا رۆیشت. تا ئیره‌ هاتبوو، ئاماده‌ نه‌بوو لیره‌ پاشگه‌ز بیته‌وه.

دیواره‌ به‌رزه‌کان به‌ درێژیی هه‌ردوو لای ریره‌وه‌هه‌ریکه‌که درێژده‌بوونه‌وه. به‌ ئەسته‌م جیگه‌ ده‌بووه‌وه دوو که‌س به‌ لای یه‌کدا تێپه‌رن و هینده‌ی نیوه‌شه‌ویکی بنی ده‌ریاش تاریک بوو. یۆشیا ته‌نیا به‌ دوا‌ی ده‌نگی پیلاره‌کانی پیاوه‌که‌دا ده‌رۆیشت. ته‌قه‌ی پیلاره‌کان به‌رده‌وام و به‌ جیگیری له‌ پێشیه‌وه‌ ده‌رۆیشت، بیه‌وه‌ی بالانسه‌که‌ی بگوریت. ته‌نیا به‌ شوینکه‌وتنی ده‌نگه‌که، یۆشیا به‌ره‌و پێشه‌وه‌ رۆیشت، به‌ره‌و ئەو جیهانه‌ بیره‌وناکیه‌. دواتر ده‌نگیش بوونی نه‌ما.

بلیت پیاوه‌که‌ هه‌ستی به‌وه‌کردبیت، که شوینی که‌وتوون؟ بلیت ئسته‌ له‌ شوینیک بيجووله‌ وه‌ستابیت، هه‌ناسه‌کانی راگریت، چاو و گویی هه‌لخستبیت تا بزانت کئ به‌ دوايه‌وه‌تی؟ دلی یۆشیا له‌ تاریکیه‌که‌دا گوشرا، به‌لام ترپه‌ به‌رزه‌کانی له‌ سنگیدا نوقم کرده‌وه و به‌رده‌وام بوو. هه‌رچی ده‌بیت به‌ دۆزه‌خ، وا بیرى کرده‌وه. ئەه‌ ئه‌گه‌ر به‌سه‌رمدا قیزاندى بۆچی شوینی که‌وتووم؟ یه‌کسه‌ر راستیه‌که‌ی پنده‌لیم. ئەوه‌ خیرترین شیوه‌یه‌ تا شته‌کان پوونبه‌مه‌وه. به‌لام دواتر کۆلانه‌که‌ داخرابوو و ده‌رنه‌ده‌چوو، به‌ په‌رژینیکی ئاسن داخرابوو. یۆشیا که‌میکی پئ چوو تا بۆشاییه‌که‌ی دۆزیه‌وه، کرانه‌وه‌یه‌ک بوو هینده‌ی که‌سیکی پیه‌و بچیت، که‌سیک ئاسنه‌که‌ی به‌ پشتا چه‌ماندبووه‌وه. خواره‌وه‌ی چاکه‌ته‌که‌ی کۆکرده‌وه و خوی گۆشی و به‌ بۆشاییه‌که‌دا تپه‌ری.

بۆشاییه کی گهوره، کراوه و فراوان له ویدیوی په رژینه که وه کرابوووه. گۆره پانیکی خالی نه بوو، له گۆره پانی یاری ده چوو. یۆشیا له ویدا وهستا، له ژیر پووناکی مانگدا بو هر شتیک دهگه را. پیاوه که دیارنه مابوو.

یۆشیا له گۆره پانیکی یاری به یسبۆلدا وهستا بوو، شوینیک له دهره وه، له ناوه راستی ناوچه یه کی کراوه و گه وره ی گیا پانه وه بوو و به ژیره وه بوو دا. له ناوه راستی گۆره پانه که دا وهک هه میسه که میک له چیمه نه که پووتا بووه، وهک جیبرینیک دهرده که وت. دوور له سه ره هۆم پله یته که،^{۱۴} شه به که ی په رژینه که^{۱۵} باله کانی کرابوووه، وهک دوو بالی رهش. له شوینی لیدانه که وه^{۱۶} نزیک بوو، که میک له زهوییه که وه به رزبوو بووه وه. په رژینه کانزاییه به رزه که، دهوری ته واوی گۆره پانه که ی دابوو. شنه یه ک دهیدا له گیاکان، له گه ل خۆیدا زهر فیککی چپسی په تاته ی له گه ل خۆیدا هینا و به ره و جیه کی نادیار بردی.

یۆشیا هه ردوو دهستی خسته ناو گیرفانی چاکه ته که ی و هه ناسه ی راگرت، چاوه روانی کرد شتیک روو بدات. به لام هیه چ رووینه دا. گۆره پانه که ی لای راستی پشکنی، دواتر ئه وه ی لای چه پ، دواتر شوینی تۆپه لدانه که و زهوییه که ی ژیر پیی، به ره له وه ی سه ره به رزبکاته وه و سه یری ئاسمان بکات. چه ند تۆپه له هه وریک به ویوه هه لواسرابوون، لیواره تیژه کانی مانگیش رهنگیکی سه یریان هه بوو. که میک بۆنی گووی سه گ، تیکه لی بۆنی گیاکان بوو بوو. پیاوه که دیارنه مابوو، بیه وه ی شوینه واریک جیه یلیت. ئه گه ره پریز تاباتا له وی بوایه، ئه وا ده یگوت، «ئیسنا بینیت یۆشیا، خالق له چاوه روانه کراوترین شیوه دا خۆی دهرده خات.» به لام به پریز تاباتا مردبوو.

سی سال به ره له ئیسته به شیرپه نه جی بۆری میز کۆچی دوایی کرد. بینینی دوا مانگه کانی ئازار چه شتتی، زۆر به ئازار بوو. به دریزایی ئه وه هه موو کاته، ته نانه ت یه ک جاریش خودای

تاقينه كردهوه؟ تەنانەت يەك جاريش بۆ شيفايەكى بچووك لە خودا نەپارايەوه تا لەو ئازارە قورسە رزگارى بكات؟ بەرپز تاباتا ئيمانەكەى زۆر توند و پتەو بوو، زۆر ئاگادارى پاسپاردەكان بوو. بەوردىيى، بيلادان و لە پيوەندييەكى بەهيز و قولدا لەگەل خودا ژيا، ئەو لە ھەركەس زياتر شياوى ئەو نزاينە بوو بيانكات (ھەرچەندە كۆنكرىتىيى و كاتيش بن). لەگەل ئەو ەشدا، يۆشيا بىرى كردهوه، ئەگەر بۆ خودا رەوايىت مرؤف تاقىبكاتەوه، بۆچى ھەلەبوو مرؤف خودا تاقىبكاتەوه؟

يۆشيا لە ھەردوو لای سەريەوه ھەستى بە ليدانى ترپەكانى دەكرد، نەيدەزانى ئەو ە سەريشەكەى شەوى رابردوو ە بە باشى بەرى نەداو، ياخود شتىكى ديكەيە. بە بىزارىيى و رقيكەو ھەردوو دەستى لە گىرفانى چاكەتەكەى دەرھينا، دەستىكردو ە بە رۆيشتن، بە ھەنگاوى خا و گەورەو بەرەو مالاكە^{۱۷} رۆيشت. چەند خولەكيك پيشتر، تەنيا شت لە ميشكىدا ئەو ماندوو بوونە بوو بۆ شوينكەوتنى پياويك، كە پيدەچوو باوكى بيت، ئەو ەش ھيناي بۆ ئەم گۆرەپانى ياربيە لە گەرەكينك، كە پيشتر ھەرگيز نەيبينى بوو. ئيستا، كە كەسە نەناسەكە ديارنەمابوو، ھەرچۆنيك بيت، گرينگى سەركەوتنى ئەو كارەى، كە ھيندە دوور ھيناووى، لای بوو بە شتىكى ناروون. ماناكەى بە جۆريك لە دەستدا، كە ھەرگيز جاريكى دى، وەك خۆى لىئەيەتەو، وەك ئەو پرسىارەى پيشتر لە خۆى دەكرد، ئايا دەتوانيت تۆپيكي يارى بەيسبۆل بگريتەو، ياخود نا، چيتر لەو ەكەوت پرسىارى ژيان و مردنى بيت.

بەھىوابووم چى لەمە بەدەست بەينم؟ لەكاتىكدا بەرەو پيشەو ھەنگاوى دەنا، لەخۆى پرسى. دەمويست دان بەو پيوەندييەدا بنيم، كە ليزەبوونمى دەكرد بە شتىكى شياو؟ بەھىوابووم بىمە بەشيك لە پلۆتى چىرۆكيكى ئالۆز، رۆليكى نوئى و باشتەرم پيئىدرىت؟

نەخىر، بىرى كىردەۋە، ئىككىنچى ھۆكارەكە نىيە. ئىككىنچى لەم بازىنەدا شۇيىنى كەتتۈم، دەپتە تەۋاكرامى ئىككىنچى ناخىم بىت. تەنبا نىگايەكىم بىنى و شۇيىنى كەتتۈم، توند خۇمىم پىدا ھەلۋاسى، لە كۇتايىدا بەرمدا تا زىاتىر بىرپىتە ناۋ قولىيىپەكى تارىكتىرەۋە. دىلىام جارىكى دى ھەرگىز نايىنمەۋە.

رۇھى يۇشۇيا ئىستا زىاتىر لە ئارامى و جىگىرىپى يەككى لە كات و شۇيىنەكانى بووندا مايەۋە. ئىككىنچى دەبوو ئەگەر ئىككىنچى پىاۋە باۋكى بىت، يان خۇدا، ياخۇد نەناسىك، كە بە رىكەۋتىك نەرمايىپەكى گۇيى لە دەستداۋە؟ چىتر ھىچ جىاۋازىپەكى نەدەبوو بۇ ئىككىنچى، ئەمە خۇي لە خۇيدا مانەفىست بوو، ئاھەنگىكى پىرۇز بوو: پىۋىستى دەكرد بە گۇرانىپەۋە ستايشى بىكات؟

چوۋە سەر شۇيىنى لىدانەكە، لەسەر جى پىكانى ۋەستا، خۇي كىشاندەۋە و رىك ۋەستا. پەنجەكانى كىردن بە ناۋ يەكدا، ھەردوۋ قۇلى بۇ سەرۋە بەرزكردەۋە، پىر بە سىپەكانى ھەۋاى ساردى شەۋى ھەلمىزى، جارىكى دى سەرى بۇ مانگ بەرزكردەۋە. زۇر گەۋرە بوو. بۇچى مانگ ھەندىك كات گەۋرەپە ۋە ھەندىكى دى بچوۋك؟ كورسى دانىشتى تەختە سادە بە درىژاى رىزى يەكەم و سىپەمى ھىلەكانى گۇرەپانەكە درىژ بوۋبوۋنەۋە. ھەموو خالىپون، بىگومان: نىۋە شەۋىكى فىبىرپەۋەرى بوو. سى رىزى كورسى تەختە بە رىكى بە يەك لە دۋاى يەك بە ھىلى درىژ و سارد بەرزبوۋبوۋنەۋە. چەند بالاخانەپەكى بىنەنجەرە، تارىك - پىدەچوۋ كۇگە، ياخۇد شتىكى لەۋ بابەتە بن - پىكەۋە گىردبوۋنەۋە لە پىشتى پەرزىنەكەى دۋاۋە. بى رۋوناكى. بى دەنگ.

لەسەر شۇيىنى تۇپ ھەلدانەكە ۋەستا بوو، بەشىۋەپەكى بازىنەپە دەستەكانى برد بۇ سەرۋەۋە. لەگەلىدا قاچەكانىشى جولاند، بۇ پىشەۋە و بۇ لاكان. لەگەل ئەم جولە سەمائاساىپەدا، جەستەپە دەستىكرد بە گەرمبوۋنەۋە ۋە ھەموو ئەندامەكانى لەشى ھەستى زىندوۋبوۋنەۋەيان بۇ گەراپەۋە. پىشتىش ھەستىكردبوو، كە ھىچ

سەرئىشەكەى نەماوہ و رۆيشتووہ. بە دريژايى سالانى كۆليژ،
هاورئ كچهكەى بە يۆشيباي دەگوت «بۆقە گەورەكە». چونكە
كاتى سەماکردن لە بۆقيكى زۆر گەورە دەچوو. كچهكە زۆر حەزى
لە سەما بوو و ھەميشە ئەميشى رادەكيشايە دەرەوہ و دەبيرد بۆ
يانەكان. بە يۆشيباي دەگوت، «سەيرى خۆت بكە، زۆرم حەزليئە،
كە ئاوا دەست و قاچە دريژەكانت دەجولئيت! لە بۆقيكى ژيبراران
دەچيت!»

يەكەمجار، كە وای پيگوت، پيى ناخۆش بوو و ئازارى دا، بەلام
كاتيك زياتر پيئەوہ ژيان، يۆشيبا حەزى بە سەماکردن كرد. كاتيك
رپگەى بەخۆى دەدا بروات و جولەى جەستەى دەدايە دەست
مۆسيقاكە، دەگەيشت بەو ھەستەى، كە رپتمە سروشتيئەكەى
ناخى، لەگەل رپتمە بنچينەبيئەكانى جيهاندا بە پيرفيكتى گونجاون.
ھەلچوون و داچونى دەريا، سەماى رەشەبا بەسەر گياكاندا،
دەرەوشانەوہى ئەستيرەكان لە بەھەشتەوہ: دانيابوو لەوہى ئەم
شتانە لە شوئيئەكەوہ رپودەدەن، كە ھيچ پيئەنديئەكيان بە ئەمەوہ
نيئە.

هاورئ كچهكەى ھەميشە كيىرى يۆشيباي دەگرت و پيئەدەگوت،
كە ھەرگيز ھى وا زلى نەبيئەوہ. لە كاتى سەماکردندا رپگەى
ليناگرئت؟ نەخيىر، يۆشيبا وەلامى دەدايەوہ، كە رپگەى ليناگرئ.
رپاستە، ئەوہى ئەم زۆر گەورە بوو. بە منداليش ھەر گەورە
بووہ. ئەگەرچى بيريئى نايەت ھەرگيز سووديكى پيئەيانديئەت.
لە رپاستييدا، زۆر كچ رپەتيانكردەوہ سيئەسى لەگەل بكەن، چونكە
ھينەكەى زۆر گەورە بوو. لە رپووى ئيستاتيكيئەوہ، لە شتيكى خا،
ناشريىن و گەمژە دەچوو. بۆيە بەردەوام ھەولئى دەدا بيشاريئەوہ.
دايكى بەردەوام زۆر بە دانيابيبەوہ دەيگوت: «شتە گەورەكەت
ئامازەيە، ئەوہ نيشان دەدات، كە تۆ مندالئى خودايت.» ئەميش
برپواى كرد. بەلام رپوژيئە شتيئەتى شتەكەى لييدا. تەنيا شت،
كە نزاي بۆكرديئەت، تواناي گرتنەوہ تۆپى بەيسبۆل بوو، بەلام
لە وەلامى ئەو نزايەدا، خودا شەرەفى پيدانى ئەو شتە زلەى

پنبه‌خشی، که له هی هەر که‌سیک زلتر بوو. له‌م سه‌ودا و مامه‌له‌یه‌وه، چ جیهانیکی گه‌مژانه به‌ده‌ستهات؟

یوشییا چاویلکه‌که‌ی داکه‌ند و کردیه ناو کیفه‌که‌یه‌وه. سه‌ما، هم؟ بیریکی خراب نییه. هیچ خراب نییه. چاوی داخست و له‌سه‌ر پیستی، هستی به‌رووناکیی سپی مانگ کرد، به‌ته‌نیا ده‌ستی کرد به‌سه‌ماکردن. هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی پر به‌سییه‌کانی هه‌لمژی و به‌قوولیش هه‌ناسه‌که‌ی دایه‌وه. نه‌یتوانی بیر له‌هیچ گورانییه‌ک بکاته‌وه له‌گه‌ل مه‌زاجیدا بگونجیت، له‌گه‌ل جول‌ه‌ی گیا و رویشتنی هه‌وره‌کاندا سه‌مای ده‌کرد. هستی ده‌کرد که‌سیک، له‌شوینیک ته‌ماشای ده‌کات. هه‌موو جه‌سته‌ی، پیستی، ئیسکه‌کانی، پیمان گوت، که‌له‌ناو جوگرافیای نیگا‌کانی که‌سیک‌دایه. جا چیه؟ بیری کرده‌وه. لییانگه‌ری چۆنیان پڅۆشه‌ته‌ماشابکه‌ن، هه‌رچ که‌سیکن. هه‌موو مندالانی خودا ده‌توانن سه‌ما بکه‌ن.

به‌ئارامیی به‌سه‌ر زه‌وییه‌که‌دا هه‌نگاوی ده‌نا و باله‌کانی ده‌سوورپانده‌وه، هه‌ر جول‌ه‌یه‌کی ئارام و جوان، به‌ئه‌سپایی جول‌ه‌ی دواتری به‌دوای خۆیدا بانگه‌یشت ده‌کرد، بیچران، جه‌سته‌ی به‌جول‌ه‌ی پلان بو‌دانه‌راو، شوین نه‌خشه‌یه‌کی ئه‌ندازه‌یی ده‌که‌وت، له‌ناوه‌راستی ریتمیکی نادیاردا بوو. له‌گه‌ل هه‌ر جول‌ه‌یه‌کی خراب له‌خالیکی سه‌ماکه‌یدا، ده‌یتوانی له‌گه‌ل جول‌ه‌کانی پیشت و دواتردا بیانبه‌ستیته‌وه پیکه‌وه و تیکه‌لیان بکات. ئاژه‌له‌کان له‌ناو دارستانه‌که‌دا خۆیان ماتدابوو، وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌وینه‌یه‌کی کۆلاجکراو‌دابن، هه‌ندیکیان درنده‌ی مه‌ترسییداربوون، که‌پیشت نه‌یبینیوون. ده‌بوو به‌خیرایی به‌لای دارستانه‌که‌دا تیبه‌ریت، به‌لام هستی به‌هیچ ترسیک نه‌کرد. بیگومان دارستانه‌که‌له‌ناو ئه‌مدا بوو، ده‌یزانی، ئه‌وه کردبووی به‌وه‌ی، که‌هیه‌یه. درنده‌کان ئه‌وانه‌بوون، که‌داگیریان کردبوو.

چه‌نده به‌سه‌ماکردن رویشت، نه‌یده‌زانی. به‌لام هینده‌زور بوو، که‌نبالی ئاره‌ق بکاته‌وه. دواتر بیرکردنه‌وه له‌وه‌ی، که‌له‌قوولاییه‌کی

ژیرزه‌ویدایه، له‌و شوینه ئهم به ئارامیی قچه‌کانی داده‌نیت، وه‌ک برووسکه لییدا: تاریکییه قووله قه‌ترانیییه مه‌ترسییداره‌که، پووباری نهینی، که خولیاکانی له ناو خویدا په‌نهان کردووه، جو له‌ی بوونه‌وه‌ری بچووک، لانه‌ی بومه‌له‌رزهی ئاماده بو گورپینی شاریکی ته‌واوه‌تیی بو خوول و خاشاک. ئه‌مانیش هاوکاربوون له دروستبوونی ریتمی زه‌ویدا. له سه‌ماکردن وه‌ستا، ئینجا هه‌ناسه‌کانی راگرت، له زه‌وییه‌که‌ی ژیر پیی پام، وه‌ک ئه‌وه‌ی سه‌یری کونیکیی بیین بکات.

بیری له دایکی کرده‌وه له ناو ئه‌و شاره ویرانبووهدا. بیریکرده‌وه چی ده‌بوو، ئه‌گه‌ر خووی وه‌ک ئیسته بمابایه‌وه، به‌لام زه‌مه‌نی بگه‌راندبایه‌وه و چاوی به دایکی بگه‌وتبایه ئه‌و ساته‌ی هیشتا گه‌نج بوو و تاریکی بوونی داگیرکردبوو؟ گومانی تیدا نه‌بوو، که هه‌ردوو وه‌ک یه‌ک، خویمان له ناو پیسیه‌تی نائاگایاندا نوقم ده‌کرد و به‌چهند شتیکی شیتانه ئازاری یه‌کتریان ده‌دا، دواتریش تووشی سه‌ختترین سزا ده‌بوونه‌وه. جا چییه؟ «سزا؟» من له میژه‌ چاوه‌روانی سزام. شاره‌که ده‌بوو ماوه‌یه‌کی زور به‌ر له ئیسته پارچه‌پارچه و هه‌لاهه‌لا بووبوویه.

دوای ته‌واوکردنی زانستگه، هاوپی کچه‌که‌ی داوای لی‌کرد هاوسه‌رگریی بکه‌ن. «ده‌مه‌ویت شوو به تو بکه‌م بو‌قه گه‌وره‌که. ده‌مه‌ویت له‌گه‌لت بژیم و مندالم له تو بییت. کوریکم لی‌ت بییت، هینه‌که‌ی به‌قه‌د ئه‌وه‌ی تو زل بییت.»

یوشییا گوتی، «ناتوانم هاوسه‌رگریت له‌گه‌ل بکه‌م، ده‌زانم ده‌بوو زووتر ئه‌مه‌م پی بگوتبای، به‌لام من مندالی خودام. من ناتوانم هاوسه‌رگریی له‌گه‌ل که‌س بکه‌م.»

«به‌راست؟»

«به‌لی، بمبوره.»

چووہ سەر چۆک و پرِ مشتیک لمی له سەر زهوییه که هه لگرت، له نیوان په نجه کانیدا رشتنیه وه بۆ سەر زهوی. چهند جارێکی دیکه هه مان شتی دووباره کرده وه. دهستان له خۆله سارد و زبره که، دوا هه مین ساتی به یادهینایه وه، که به ریز تاباتای له ئامیز گرت، دهسته لاواز و بیهیزه که ی تاباتا.

به ریز تاباتا به دهنگیکی زبر و تونده وه گوتی، «یۆشیا، زۆرم نه ماوه له ژياندا.» یۆشیا نارهازایی ده ربیری، به لام به ریز تاباتا به جوله یه کی دهسته لاوازه که ی وه ستاندی.

«گویی مه ده ری، ژیان هیچ نییه له خه ونیکی کورت و به ئازار زیاتر. سپاس بۆ رینیشاند هه ربییه کانی خودا، که توانیم بگه مه ئیره و ئیستا. بهر له وه ی بمرم، شتیک هه یه ده مه ویت پیت بلیم. شهرم له وتی ده که م، به لام هیچ چاره یه کی دیکه م نییه: چه ندین جار به شیوه ی زۆر شه هوه تبازانه بیرم له دایکت کردووه ته وه. وه ک ده زانیت، من خیزانیکم هه یه، که له ناخی دل مه وه خۆشم ده ویت، دایکیش ت ژنیکي دلپاکه، به لام هیشتا، هه ر شیتانه و توندوتیژانه تامه زرۆی جهسته ی بووم، تامه زرۆی و ویستیک، که هه رگیز نه متوانی کپی بکه مه وه و خامۆشی بکه م. ده مه وئ لیت بپاریمه وه تا لیم خۆشبییت.»

پنویست ناکات داوای لیخۆشبوون له کهس بکه ییت به ریز تاباتا. تۆ ته نیا کهس نیت، که به شیوه یه کی شه هوانی بیرت لی کرد بیته وه. ته نانه ت منیش، کور په که ی خۆی، هه ندیک جار شوین هه زه خراپه کانم که وتووم ... یۆشیا ویستی به م جو ره ناخی بۆ هه لبرێژی، به لام ده زانی، که ئه وه ته نیا ده بیته هۆی زیاتر توو ره کردنی به ریز تاباتا. دهستی به ریز تاباتای گرت و تا ماوه یه کی زۆر له دهستی خۆیدا هیشتییه وه، به و هیوایه بوو بیر کردنه وه کانی ناو سنگی، له دهستییه وه قسه له گه ل دهستی به ریز تاباتا بکه ن. دل مان به رد نییه. ره نگه به رد به تیپه رپوونی کات لینی هه لبوهریت، برووشیت، شیبیته وه و فۆرمه که ی له دهست

بدات، به لام دل هەرگیز نارووشیت. له دەرەوه هیچ شیوهیهکیان نییه، گەر میهره بان بن یان شه پانگیز، هه میسه دهتوانین پیوهندی به یه که وه بکهن. هه موو مندالانی خودا دهتوانن سه ما بکهن. پوژی دواتر، به پیز تاباتا دوامین هه ناسه ی هه لکیشا.

له سه ر شوینی توپ هه لدانه که له سه ر ئەژنو بوو، به تییه پینی کات خو ی هه ستانده سه ر پی. له شوینیکی دووره وه، گوئی له دهنگی فیکه ی وریاکار بوو. ره شه بایه ک هات و گیاکانی خسته سه ما و ئاههنگ گیران، ئینجا خاموش بوو.

یوشیا گوتی، «ئای خودایه،»

په راویزه کان:

Kansai –¹

Asagaya –²

Chuo –³

Yotsuya –⁴

Marunouchi –⁵

Kasumigaseki –⁶

Hibiya –⁷

Kaniya–Cho –⁸

Oshima –⁹

Oppongi –¹.

۱۱- تیاکو: جانتا

۱۲- Kobe

۱۳- Chibs Prefecture

۱۴- پارچه کانزایه کی شیوه مه یله و سیگوشه یه، له یاری به یسبولدا یاریزانیك له سه ری ده وه سستی و به داریك له تۆپه كه ده دات و به سه ر هیله كه دا راده كات و ده بیئت بیته وه سه ر هه مان خال.

۱۵- له هه ندیك گۆره پانی یاریکردندا، په رژیئیک به شه به كه دروست ده کریت، تا تۆپه كه نه چیتته ناو ئاماده بووانه وه و بیانپاریزیت.

۱۶- ئه و یاریزانه ی، كه تۆپه كه هه لده دات، له خالیكدا ده وه سستی، كه میك زه و بییه كه ی له ته واوی گۆره پانه كه به رزتره.

۱۷- ئه و شوینه ی، كه پارچه كانزاکه ی لییه (هۆم پله یه ت) پنییده و تریت مال. دوا ی ئه وه ی یاریزانه كه به داره كه له تۆپه كه ده دات، ده بیئت به به سه ر هیله كه دا به راکردن بروات و بگاته وه هه مان خال.

سه رچاوه:

After the Quake, Haruki Murakami, Vintage International, New York, Iris Weinstein 2003